

[Christmas Møller.]

det hele med, saa taler han om Undervisning i Boksning o. s. v. Som om det ikke skulde være en konservativ Ungdomsforening tilladt at gøre noget saadant, naar den socialdemokratiske Ungdomsbevægelse saa at sige starter med Drengesportforeninger! Men det, der er Sandheden om alt dette — og her har man haft det Held, at disse Folk har misbrugt den konservative Ungdom —, det er, at man vil have en Ret her i Landet for sig selv og en anden Ret for andre, saaledes som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg jo ogsaa i Virkeligheden vil have det for Fagforeningerne; en Ret for Socialdemokratiet, nemlig til socialistisk Politik i Fagforeningerne, men ikke nogen som helst Ret for andre.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartvig Frisch: Vi behøver sikkert ikke at spille saa forfærdelig lang Tid paa det, men jeg har taget denne korte Bemærkning, fordi det ikke paa nogen Maade kan lykkes det ærede Medlem Hr. Christmas Møller at kalde det Infami, naar vi over for det ærede konservative Parti fremdrager disse Kendsgerninger, der nu er enhver Dansker bekendt, som værende en Følge af den Aand og den Agitation, som allerede nu i to Aar er gaaet for sig inden for de konservative Rækker, og som vi adskillige Gange har peget paa, og hvis Virkninger nu har givet sig et særlig grelt Udslag. Det kan ikke nytte noget — disse Handlinger, Tyverierne, er Udslag af nøjagtig den Terminologi, som vi kender fra Nazismens Op-march i Tyskland, og som den konservative Ungdom her overtog efter Hitler-Sejren i deres Tro paa, hvad de kaldte den eventyrlige Chance. Det hørte til den eventyrlige Chance, at der nu skulde dannes Stormtropper, og Tyverierne rundt omkring nu er Udslag af nøjagtig den samme Agitation, som har forplantet sig gennem Rækkerne, men som man nu prøver at sparke fra sig med et Ord som „daarlige Kammerater“ om den Aand, man selv har indpodet paa et Tidspunkt, da man her i Danmark troede, at nu var Chancen der for nykonservativ Politik.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft har Ordet for en kort Bemærkning.

Carsten Raft: Jeg vil sikkert senere under Finanslovdebatten faa Anledning til at komme udførligt ind paa disse Ting og skal her blot komme med en enkelt Replik. Uden at have Dokumentation ved Haanden vil jeg hævde, at det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen har Uret, naar han siger, at vi i vort Kampblad har skrevet „Bøller“, „Voldsmænd“, „Banditter“ om socialdemokratiske Politikere. Vi har brugt de Udtryk om de unge „D. S. U.“er, som vi har mødt med Emblemer paa, hver Gang man har forsøgt at kvæle et Møde med Vold og Brøl. Jeg stempler som Usandhed, at jeg har brugt Udtrykket „fede Maddiker“ om de socialdemokratiske Førere. Det er positivt urigtigt. (*Hedtoft-Hansen:* Om hvem har De da brugt dem?). Om de radikale Førere, Hr. Hedtoft-Hansen. De betegner selv Deres Udtalelse som Usandhed ved nu at kræve den rigtige Oplysning. Jeg ved godt, man har kolporteret den Usandhed i den socialdemokratiske Presse, men jeg har altsaa brugt Udtrykket om de radikale Førere i en længere Udvikling, som jeg, hvis de Radikale har Lyst til at høre den, godt kan komme med ved Lejlighed. Som altid, naar man griber et Citat ud af en længere Udvikling, er det sket paa en illoyal Maade. (Afbrydelse). Naar man taler om Tonen, vil jeg gerne med den højtærede Formands Tilladelse have Lov til at komme med nogle ganske enkelte Citater af den friske Udgave af „D. S. U.“s Kampblad. Der tales om „Konservatismens Mødding“, om „krampagtig pralende Bondefanger-Kneb“, der tales om, at jeg staar i min „runde Ynkelihood med bar Numse“. Der har de ærede Medlemmer af Tinget ung-socialistisk Tone.

Endelig vil jeg spørge det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen, som er en gammel Organisationsmand, om han vil fortælle mig, hvordan vi i en Forening skulde kunne kontrollere de enkelte Medlemmers daglige private Færd, naar der efter Valget er blevet indmeldt 300 nye Medlemmer, i een Maaned er kommet 1 000, og hvor der er 500—600 aktivt arbejdende Medlemmer, der stadig skifter. Hvorledes vil det ærede Medlem paavise, at den Terminologi og den Tone, der er brugt, skulde kunne føre til noget saadant som Indbrud. Det har ikke det fjerneste at gøre med, hvad der er blevet sagt i en lidt stærk Tone af vore unge.

Maa jeg slutte med at fortælle en nylig Erindring fra et Møde i Silkeborg forrige Søndag, hvor en af vore unge, Slagteri-arbejder Asger Jensen, blev mødt af 300—